

A. Archipenko, a 1924. priredio je u Beogradu »Zenitovu međunarodnu izložbu nove umjetnosti«, na kojoj sudjeluju A. Archipenko, W. Kandinsky, L. Moholy-Nagy, O. Zadkine, El Lissitzky, R. i S. Delaunay, M. Chagall, S. Charchoune, A. Gleizes, L. Tihanyi, V. Biller, V. Foretić, V. Gecan, Jo Klek (J. Seissel), M. S. Petrov, A. i T. Černigoj, J. Bijelić i E. Stepančić.

BIBL.: Kroz Proletnji salon 1920, Nova Evropa, 1920, 12; *Savremeno novo i slučajno slikarstvo*, Zenit, 1921, 10; *Arhipenko – nova plastika*, Beograd – Zagreb 1923; *Nova umjetnost*, Zenit, 1924, 35.

LIT.: Zenit i avangarda 20-ih godina (katalog), Beograd 1983.

Ž. Kć.

MIČIN, Milan, slikar (Vodice, 30. IV. 1932). Završio Školu primijenjene umjetnosti u Zagrebu 1960. Bio je oblikovatelj u tvornici »Kristal« u Samoboru (1962/63). God. 1964. odlazi u Rim, od tada naizmjenično boravi u Italiji i Hrvatskoj. U crtežima i slikama na ekspresivan način interpretira biljne, životinjske i figuralne motive. Radi mozaike, reljefe, dekorativne panoe, vitraje i zidne kompozicije. – Samostalno izlagao u Samoboru, Rimu, Ferrari, Veroni, Lausanni, Hamburgu, Zadru, Šibeniku i Zagrebu.

LIT.: *A. Travirka*, Milan Mičin (katalog), Zadar 1983.

Ž. Sa.

MIDNJAN, selo SZ od Vodnjana. Jednobrodna ranoromanička crkva Sv. Martina (5×7 m) s izbočenom i dubokom polukružnom apsidom sagrađena je na ruševinama veće starokršć. ili ranosrednjovj. sakralne građevine. U novijoj su građevini upotrijebljeni dijelovi poda i stilobata pregrade te ukrašeni dovratnici od vapnenca; dio pilastra od vapnenca s pleternim ukrasom nalazi se kao spolij u zvoniku iznad zabata pročelja. Romanička (?) crkva Sv. Germana (12,4 × 21,5 m) s izbočenom i plitkom pravokutnom apsidom u ruševnu je stanju. U suhozidnim ogradama nađeno je više dijelova kamenoga crkv. namještaja a na jednome kamenome stupiću ranoromanička figura ljudske glave.

LIT.: *B. Schiavuzzi*, Attraverso l'agro colonico di Pola, Atti e Memorie SIASP 1908, 24, str. 102 – 103. – *D. Rismondo*, Dignano d'Istria nei ricordi, Ravenna 1937. – *B. Marušić*, Novi spomenici ranosrednjovjekovne skulpture u Istri i na Karnerskim otocima, Bulletin JAZU, 1956, 8, str. 10. – *Isti*, Djelatnost srednjovjekovnog odjela Arheološkog muzeja Istre u Puli, SHP, 1956 – 58.

Br. Ma.

MIDŽOR, Aleksandar (Saša), kipar i medaljer (Split, 15. II. 1939). Školu za primijenjenu umjetnost završio u Zagrebu 1960, potom studira na Akademiji (F. Kršinić), a kiparsku specijalku kod istoga profesora završio 1967. Radi kao profesor na Školi za primijenjene umjetnosti u Splitu od 1968. U početku radi meko oblikovane ženske aktove, nakon čega se opredjeljuje za apstraktnu skulpturu – heraldički komponirane toteme i reljefe u aluminijskome limu. Istančanim osjećajem za volumen i finim zlatarskim umijećem radi medalje (*M. Krleža*, 1986; *Autoportret*, 1989) i sitnu plastiku (*Sv. Dujce*, 1990). God. 1990. radi u drvu ciklus *Ribe*. – Samostalno izlagao u Parizu (1967), Splitu (1968, 1976, 1983, 1990), Rijeci (1977), Omišu (1986) i Kaštel Novome (1990).

LIT.: *K. Prijatelj*, Stipe Dizdar i Aleksandar Midžor (katalog), Split 1976. – *S. Kelava*, Ivan Krstulović i Aleksandar-Saša Midžor (katalog), Split 1990.

K. Ma.

MIFKA, Ljerka, književnica (Zagreb, 22. III. 1943). Završila Filozofski fakultet u Zagrebu 1966. Piše pjesme, književne i lik. kritike i eseje, predgovore u katalozima (I. Kožarić, M. Bosanac, N. Cetinić, B. Černoš, M. Muljević, Z. Keser, M. Ujević, B. Bogdanović, M. Lah). Bila je urednica lik. rubrike u časopisu »Čovjek i prostor« (1976 – 80). Bavi se prevodjenjem. BIBL.: *Eseji*, Zagreb 1970; *Pejzaži Marina Tartaglije*, Telegram, 1972, 25; *Slikarstvo Frane Šimunovića*, Dometi, 1976, 10; *Kiparstvo Ksenije Kantoci*, ibid., 1976, 11; *Aktualne tendencije u umjetnosti*, ČIP, 1976, 12; *Meandri Julija Knijera*, ibid., 1977, 1; *Crteži Josipa Vaništa*, Izraz (Sarajevo), 1977, 7.

Ž. Sa.

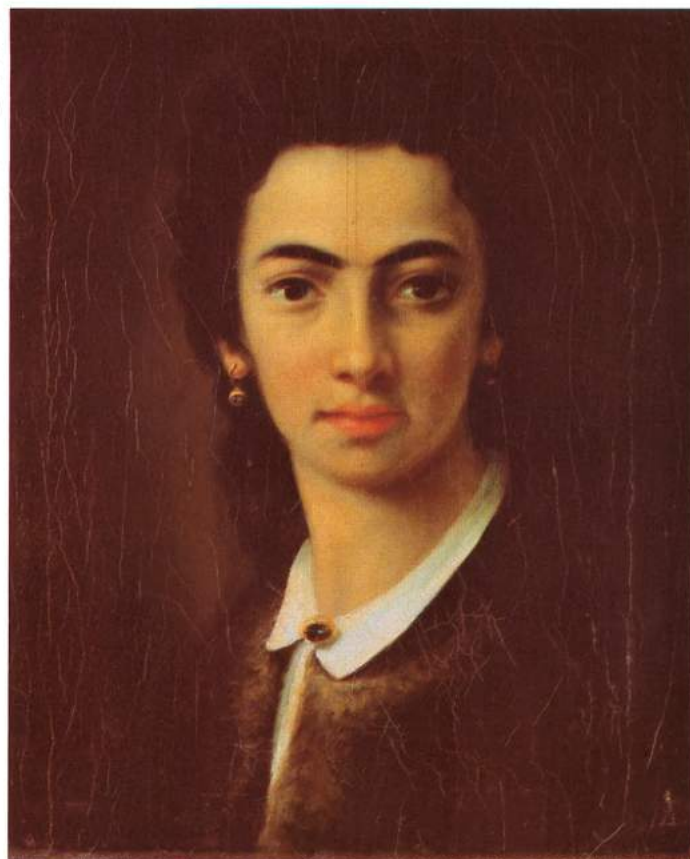
MIHALFFI, Ivan, zagrebački zlatar (XVII. st.). Spominje se kao zagrebački građanin 1601. Izradio 1606. srebrni okov plenarija (plosnate kutije) s pozlaćenim reljefnim raspelom, likovima svetaca i medaljonima evanđelista (riznica zagrebačke katedrale).

LIT.: *I. Bach*, Zlatari Zagreba u XVII. stoljeću, Iz starog i novog Zagreba, V, Zagreb 1974, str. 17.

MIHANOVIĆ, Antun, književnik i diplomat (Zagreb, 10. VI. 1796 – Klanjec, 14. XI. 1861). Pravo studirao u Beču. Preteča ilirskoga pokreta: 1815. napisao je *Reč domovini od hasnovitosti pisanja vu domorodnom jeziku*. Kao konzul u Solunu bavio se numizmatikom i skupljao srednjovj. rukopise. Njegova zbirka od 38 dragocjenih ćirilskih rukopisa (danas u Arhivu HAZU) potječe iz makedonskih manastira, pretežno iz Lesnova. Skupljao je i tur. dokumente.

LIT.: *V. Mošin*, O podrijetlu Mihanovićeve ćirilске zbirke, Slovo, 1955, 4 – 5.

R.

K. MIHANOVIĆ, *Portret sestre Sidonije*. Zagreb, Hrvatski povijesni muzej

MIHANOVIĆ, Ćiril, kipar (Solin, 4. VII. 1925). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1952 (V. Radauš). Bio je suradnik Majstorske radionice V. Radauša 1952 – 54. Izlaže od 1956. Autor je javnih spomenika i poprsja u Zagrebu (*Majka i dijete*, *Odmor*, *Marijan Badel*, *Mirko Bukovec*), tradicionalne figurativne orijentacije. Izveo reljef *Panta rei* u zgradi Zavoda za platni promet u Zagrebu. Slika motive iz Dalmacije (interijeri), u kojima ističe karakteristične pojedinosti nar. graditeljstva.

Ma. B.

MIHANOVIĆ, Karolina, slikarica (Jablanac, 15. II. 1847 – Pariz, 15. V. 1895). Počela je slikati u djevojačkoj školi u Temišvaru; 1861 – 63. učila slikarstvo kod G. F. Locatellija u Veneciji. Potom je živjela u Bjelovaru, Budimpešti, Beču i Parizu. Nakon udaje (1867) prestala je slikati. Sačuvane slike, što ih je radila za boravka u Veneciji i Bjelovaru, odaju duh tal. akademizma (*Madona*) i istančane senzibilnosti (*Portret sestre Sidonije*, *Portret bake Jozefine Masek*). Izlagala je u Zagrebu. Njezine su slike (sakralni sadržaji, žanr-prizori, portreti) najvećim dijelom izgubljene.

LIT.: *A. Bulat-Simić*, Karolina Mihanović, Peristil, 1960, 3. – *Slikarstvo XIX. stoljeća u Hrvatskoj* (katalog), Zagreb 1961. – *M. Schneider*, Portreti 1800 – 1870 (katalog), Zagreb 1973.

R.

MIHANOVIĆ, Zvonimir, slikar i grafičar (Sitno Donje kraj Splita, 12. VIII. 1946). Završio Pedagošku akademiju u Splitu 1969 (A. Kaštelančić). Studirao na Akademiji di Brera u Milanu, diplomirao na École des Beaux-Arts u Parizu 1976 (A. Zavaroa). Slika hiperrealističke kompozicije minucioznom fotografskom tehnikom (tzv. foto-realizam ili radikalni realizam). Bilježi poetičnost zavičajnih krajolika i motiva s otoka i priobalnih mjesta. Traga za ostacima duha i načina života koje su ljudi toga podneblja stoljećima gradili (*Suton*, 1981; *Odlazak na ribe*, 1982; *Sam*, 1987; *Spremnici na polazak*, 1991; *Prvo svjetlo*, 1992). Samostalno izlagao u Zagrebu, New Yorku, Los Angelesu, Parizu, Chicagu, Palm Beachu, Aspenu, Houstonu.

ilustracija na str. 572

LIT.: *I. Zidić*, Zvonimir Mihanović (katalog), Zagreb 1982. – *S. Preston*, A Timeless Solitude Zvonimir Mihanović, US Art (Minneapolis) 1989, 8. – *O. Vujović*, Zvonimir Mihanović, Kontura, 1992, 11 – 12.

K. Ma.

MIHATOV, Mojmir, karikaturist (Zadar, 27. IX. 1952). Završio Školu za primijenjenu umjetnost u Splitu i lik. odsjek Pedagoške akademije u Zadru. Karikaturu objavljuje od 1968. u dnevnom tisku (»Večernji list«, »Vjesnik«, »Slobodna Dalmacija« i dr.). Jasnim crtežom i promišljenim analitičkim postupkom radi u kombiniranim tehnikama (pero-tuš, akvarel,